

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 19C/191/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313228798
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Dubovská
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2018:1313228798.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, v konaní pred sudkyňou Mgr. Ninou Dubovskou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: X. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt obec O., o zaplatenie sumy 3.973,65 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému sa náhrada trov prvoinštančného a odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou (návrhom na začatie konania) doručenou súdu dňa 13.12.2013 sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 3.973,65 eur spolu úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 15.11.2011 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 26,74 eur za obdobie omeškania od 21.01.2011 do 14.11.2011, titulom postúpenej pohľadávky týkajúcej sa porušenia povinností žalovaným vyplývajúcich zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 14.12.2007 uzatvorenej so Slovenskou sporiteľňou, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „Slovenská sporiteľňa, a.s.“).

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 14.12.2007 uzavrel právny predchodca žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ, so žalovaným ako dlžníkom, Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli podmienky k Zmluve o splátkovom úvere. Na základe uvedenej zmluvy poskytol právny predchodca žalobca žalovanému úver vo výške 120.000,- Sk, t.j. 3.615,12 eur, a žalovaný sa zaviazal splácať úver formou mesačných splátok. Pohľadávka právneho predchodcu ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 6.379,21 eur, ktorá pozostáva z istiny 5.562,60 eur, riadneho úroku vo výške 391,22 eur, úroku z omeškania vo výške 401,47 eur a ostatného príslušenstva vo výške 23,92 eur. Žalobca si v tomto konaní pohľadávku vo výške 23,92 eur predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a vo výške 401,47 eur predstavujúcu úrok z omeškania neuplatnil. Nakoľko žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku v súlade so zmluvou o úvere v pravidelných mesačných splátkach vo výške 67,35 eur splatných k 20. dňu v mesiaci, dňa 26.10.2011 žalobca pre dlhodobé neplnenie povinností (nezaplatenie 59 splátok ku dňu podania návrhu na súd) vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a týmto dňom sa stali splatné splátky aj za obdobie od 20.11.2011 do 20.11.2015. Žalovaný dlžnú sumu neuhradil.

3. Súd vec prejednal a rozsudkom zo dňa 12.03.2015, č. k. 19C/191/2014-81 žalobu zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu so žalovaným uzavreli Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 14.12.2007, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli podmienky k zmluve o úvere, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému bezúčelový úver v sume 3.615,12 eur a žalovaný sa zaviazal úver

splácať v 96 pravidelných mesačných splátkach splatných k 20. dňu v mesiaci vo výške 67,35 eur v konečnej splatnosti úveru dňa 20.11.2015. Pisomným oznámením mal za preukázané, že žalobca pre neplnenie si povinností žalovaným, a to ani čiastočne, vypovedal zmluvu ku dňu 26.10.2011. Prihliadol na charakter strán pri uzatváraní zmluvy, keď žalobca konal v rámci predmetu podnikateľskej činnosti, poskytoval finančné služby a žalovaný bol fyzická osoba nepodnikateľ, ktorá vystupovala ako spotrebiteľ. Z úradnej povinnosti skúmal premlčanie uplatneného nároku, pričom pokiaľ ide o premlčaciu lehotu v spotrebiteľských zmluvách, vychádzal z právneho názoru uvedeného v uznesení Ústavného súdu SR zo dňa 19.06.2013 sp. zn. I. ÚS 402/2013-10 a aplikoval prednostne právnu úpravu obsiahnutú v Občianskom zákonníku. Konštatoval, že žalobca v žalobe uviedol, že pre neplnenie si svojich povinností žalovaným, a to ani čiastočne, vypovedal zmluvu dňa 26.10.2011 a vzhľadom na to dospel k záveru, že Zmluva o úvere zo dňa 14.12.2007 zanikla a v dôsledku zániku zmluvy sú strany neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali. Dňom 27.10.2011, t. j. dňom nasledujúcim po odstúpení od zmluvy, si žalobca mohol svoje právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v dôsledku zániku zmluvy uplatniť voči žalovanému prvýkrát, teda premlčacia dvojročná lehota uplynula dňom 26.10.2013. Žalobca podal žalobu na poštovú prepravu až dňa 12.12.2013, teda oneskorene. Keďže žalobca si svoj nárok na súde uplatnil po uplynutí 2-ročnej premlčacej doby v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, žalobu zamietol.

4. Na základe odvolania podaného žalobcom Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 10.04.2018, č.k. 8Co/499/2015 - 113 rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a prejednanie. V odôvodnení uznesenia odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie predmetnú zmluvu o úvere, uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 14.12.2007, správne posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú a v súlade s ustálenou súdnou praxou dospel k záveru, že právna úprava chrániaca spotrebiteľa odôvodňuje aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa (v určitej konkrétnej situácii) výhodnejšie a správne dospel k záveru, že v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z. z., účinného od 01.05.2014, je povinný ex offo prihliadať na premlčanie nároku, a to bez ohľadu na to, kedy záväzkovo právny vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy vznikol, keďže citované právne predpisy neobsahujú prechodné ustanovenia k aplikácii týchto nových spotrebiteľských právnych noriem, a tým sa aplikujú vo všetkých konaniach, ktoré nie sú skončené bez ohľadu na to, v akom štádiu konania sa vec nachádza. Súd však nesprávne posúdil výzvu žalobcu k úhrade pohľadávky a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 26.10.2011 ako vypovedanie zmluvy žalobcom ku dňu 26.10.2011, keď z obsahu predmetnej listiny nevyplýva vypovedanie zmluvy, ale oznámenie mimoriadnej splatnosti úveru a výzva na zaplatenie dlhu, následne tak nesprávne posúdil aj právny vzťah medzi stranami podľa § 457 Obč. zákonníka, na základe ktorého konštatoval povinnosť strán navzájom si vrátiť poskytnuté plnenia, v dôsledku čoho nesprávne posudzoval aj premlčanie žalobcom uplatneného nároku ako nároku z titulu vydania bezdôvodného obohatenia v dvojročnej premlčacej dobe v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na žalobcom uplatnený nárok je preto potrebné aplikovať všeobecnú trojročnú premlčaciu lehotu v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka. Ďalej odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, v ďalšom konaní posúdil žalobcom uplatnený nárok aj z hľadiska vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, premlčanie uplatneného nároku posúdil z hľadiska všeobecnej trojročnej premlčacej doby v zmysle Občianskeho zákonníka, znovu posúdil dôvodnosť žaloby a rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré riadne predvolal strany. Právny zástupca žalobcu sa pojednávania zúčastnil. Žalovaný, ktorý mal predvolanie doručené podľa ust. § 106 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) riadne a včas, neprítomnosť neospravedlnil, ani nepožiadaval o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu, preto súd pojednával podľa § 180 CSP v jeho neprítomnosti.

6. Na pojednávaní konanom dňa 01.10.2018 súd vec v intenciách uznesenia odvolacieho súdu opätovne prejednal. Právny zástupca žalobcu zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a žiadal žalobe v plnom rozsahu vyhovieť aj s odkazom na predloženú platobnú históriu žalovaného, ktorý dňa 14.12.2007 čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 3.983,27 eur (120.000,- Sk), z ktorého poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 484,46 eur v období od 14.12.2007 - 20.06.2008 a z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 401,86 eur, na poplatky bola započítaná suma vo výške 79,67 eur a na úrok z omeškania bola započítaná suma vo výške 2,93 eur. K posúdeniu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu uviedol, že žalobca zastáva názor že ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky, keď je zrejmé, že

účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky, ale iba o podmienkach za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Uviedol, že žalovaný vyjadril súhlas s postúpením pohľadávky tým, že podpisom Zmluvy o úvere vyhlásil, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom Všeobecných obchodných podmienok, v ktorých je zahrnutý súhlas s postúpením pohľadávky v bode 8.14 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré boli súčasťou Zmluvy o úvere a poukázal na právny názor vyslovený v rozhodnutí KS v Trnave č.k. 24Co 147/2017-190 a na uznesenie KS v Nitre č.k. 5Co 622/2016-89 zo dňa 22.11.2017, ktorý sa vyjadril: „V súvislosti s nedostatkom aktívnej legitímácie žalobcu poukázal na skutočnosť, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom preukazujúcim odoslanie tejto písomnosti žalovanému“. Poukázal aj na uznesenie KS v Prešove č.k. 10Co 77/2017-148 zo dňa 17.04.2018, kde sa uvádza, že: „Námietka neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky so SLSP a.s. na žalobcu je nedôvodná, nakoľko v konaní nebolo sporné, že vo Všeob. obchod. podmienkach, ktoré boli súčasťou zmluvy o úvere žalovaný výslovne súhlasil s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi.“ Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania žalobca nemal.

7. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

8. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejme z ust. § 150 ods. 1 CSP podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na ust. § 151 a § 153 CSP. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľmi procesnej aktivity sporové strany.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to: Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 14.12.2007 uzatvorená medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným, Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 28.09.2011, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 27.12.2011, výzva žalobcu k úhrade pohľadávky a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 26.10.2011, Všeobecné podmienky a výpis z účtu úveru, a zistil nasledovný skutkový stav:

10. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX dňa 14.12.2007, ktorej neoddeliteľnou súčasťou podľa čl. II bod 2 boli o.i. VOP a Úverové podmienky. Na základe uvedenej zmluvy o úvere poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému bezúčelový úver vo výške 3.615,12 eur a žalovaný sa zaviazal tento splácať v 96 pravidelných mesačných splátkach splatných k 20. dňu v mesiaci vo výške 67,35 eur v konečnej splatnosti úveru dňa 20.11.2015.

11. Bod 18.14 Všeobecných obchodných podmienok (VOP) právneho predchodcu žalobcu súd obsahujú ustanovenie, podľa ktorého klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku alebo nie, voči klientovi alebo tretej osobe, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky voči nej na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim súhlasom banky.

12. V zmysle Dodatku č. 6 k VOP bod 19.16 znie: Klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, splatné, nesplatené, premlčané alebo nepremľčané, ako aj previesť na tretiu osobu svoje záväzky voči klientovi. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje

záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim súhlasom banky. Banka nebude nedôvodne odopierať súhlas s postúpením.

13. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.09.2011 súd zistil, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník prejavili vôľu postúpiť pohľadávku voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto konania, na žalobcu. Podľa Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, postupca na žalobcu postúpil pohľadávku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX dňa 14.12.2007 v celkovej výške 6.379,21 eur.

14. Listom zo dňa 26.10.2011 žalobca oznámil žalovanému, že sa na základe zmluvy o postúpení pohľadávky stal oprávneným k inkasu (zaplateniu) jeho pohľadávky, vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 26.10.2011 a žalobca vyzval žalovaného na úradu dlžnej čiastky vo výške 6.566,85 eur do 05.11.2011 na označený účet.

15. Listom zo dňa 27.12.2011 právny predchodca žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a.s., oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky zo zmluvy o úvere v celkovej výške 6.379,21 eur na žalobcu s tým, že od okamihu doručenia tohto oznámenia je možné tento záväzok uhradiť výlučne plnením žalobcovi.

16. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

17. Podľa ust. § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: ....(d) zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

18. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

20. Podľa ust. § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

22. Podľa ust. § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

23. Podľa ust. § 39 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

25. Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v platnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

26. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

28. Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v platnom znení, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v platnom znení, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

32. Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

33. Podľa ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

34. Podľa ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

35. Podľa ust. § 525 ods. 1, prvá veta, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil.

36. Podľa ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

37. Podľa ust. § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

38. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z."), banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá

a) prijíma vklady a

b) poskytuje úvery

a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

39. Podľa § 92 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z., banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné aj bez súhlasu klienta poskytnúť údaje na identifikáciu tohto klienta, údaje o čísle jeho účtu a údaje o platobnej operácii na základe písomnej žiadosti osobe, ktorá odovzdá banke alebo pobočke zahraničnej banky písomné vyhlásenie, že

a) v dôsledku chyby pri vykonávaní platobného alebo zúčtovacieho styku utrpela majetkovú ujmu, ktorá spočíva v prevode a pripísaní jej patriacich alebo ňou spravovaných peňažných prostriedkov na účet klienta a

b) na vymáhanie takto vzniknutého bezdôvodného obohatenia sú nevyhnutné údaje na identifikáciu tohto klienta a údaje o jeho účte, na ktorý boli pripísané peňažné prostriedky v dôsledku chyby podľa písmena a).

40. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čí len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čí len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

41. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 14.12.2007 bola medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaným uzavretá zmluva o splátkovom úvere podľa ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Aj s odkazom na právny názor odvolacieho súdu, uvedená zmluva o úvere je zároveň spotrebiteľskou zmluvou. Je rovnako zrejmé, že v danom prípade sa jedná o vopred pripravenú formulárovú (typovú) úverovú zmluvu, ktorej obsah žalovaný nemal možnosť reálne ovplyvniť, nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva o úvere bola vyhotovená ako formulár a jej súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností Všeobecné obchodné podmienky, pričom text dokumentov žalovaný ovplyvniť nemohol. Je pritom nepochybné, že právny predchodca žalobcu pri uzavieraní zmluvy vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný v čase uzavretia zmluvy nekonal v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti, zmluvu podpísal ako fyzická osoba za účelom priamej osobnej spotreby pre seba, resp. pre príslušníkov svojej domácnosti. Spotrebiteľská zmluva pritom nie je samostatný typ zmluvy, ale ide o druh zmluvy, pre ktorú právne predpisy (nielen Občiansky zákonník) stanovujú osobitné podmienky a určujú jej náležitosti. Napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka (ust. § 261 ods. 6 písm. d) a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka), toto nevyklučuje možnosť a povinnosť súdu aplikovať na ten istý právny vzťah i ustanovenia spotrebiteľského práva slúžiace na ochranu spotrebiteľa. Z materiálneho hľadiska sa totiž pozícia zmluvnej strany - spotrebiteľa, uzatvárajúcej zmluvu pred účinnosťou novely Občianskeho zákonníka č. 568/2007 Z.z. nelíšila od pozície spotrebiteľa, uzatvárajúceho zmluvu už v režime spotrebiteľských zmlúv podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2008.

42. Prvoradým predpokladom vyhovenia žalobe je preukázanie vecnej aktívnej i pasívnej legitímácie v spore. Súd skúma aktívnu vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Súd sa teda zaoberal otázkou, či strany označené v žalobe, sú vecne legitímovanými subjektmi, teda nositeľom hmotného práva, od ktorého žalobca vyvodzuje uplatnený nárok voči žalovanému.

43. Kto je stranou konania vymedzuje právo procesné. Od podmienok, za ktorých sa niekto stáva stranou konania je potrebné rozlišovať tzv. vecnú legitímáciu, ktorou sa rozumie stav vyplývajúci výlučne z hmotného práva, podľa ktorého strana/účastník je subjektom práva (povinností), ktoré je predmetom konania. V dvojstranných právnych vzťahoch (sporových konaniach) ide o vecnú legitímáciu aktívnu - na strane žalobcu a pasívnu - na strane žalovaného. Nedostatok vecnej legitímácie aktívnej znamená,

že niekto, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotného oprávnenia jej nositeľom nie je, resp. nepreukáže súdu v konaní, že je nositeľom hmotného oprávnenia, ktoré je predmetom konkrétneho súdneho sporu. Nedostatok vecnej legitímácie pasívnej znamená, že niekto, o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotnej povinnosti jej nositeľom nie je resp. žalobca nepreukáže súdu v konaní, že nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, ktorá je predmetom súdneho sporu je označený žalovaný.

44. Žalobca odvodzoval svoju aktívnu legitímáciu na podanie žaloby od zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.09.2011, ktorú uzavrel s právnym predchodcom - so Slovenskou sporiteľňou, a.s., na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ (postupca) postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému ako dlžníkovi na žalobcu (postupníka). V danom prípade ide však o zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorá vznikla banke ako veriteľovi voči žalovanému dlžníkovi zo zmluvy o úvere, ktorú tunajší súd ako aj súd odvolací vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú. Vzhľadom na to, že postupcom bola banka a postupníkom bol žalobca, ktorý nemá postavenie banky, a teda nemá povolenie na vykonávanie bankovej činnosti, a zároveň dlžníkom bol klient banky, vzťahujú sa na postúpenie pohľadávky nielen ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale aj ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. Pre platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorou sa postupuje pohľadávka z nezosplatneného úveru z banky na tretí subjekt, je v zmysle tohto zákona vyžadované splnenie ďalších predpokladov, pričom nesplnenie čo i len jedného z nich spôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy v časti postúpenia predmetnej pohľadávky. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, teda jej postúpenie je objektívne neprípustné a zakázané a potom jej "postúpenie" je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom, v dôsledku čoho je absolútne neplatné v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Takáto neplatnosť sa prejavuje a pôsobí nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči tretím osobám, teda aj žalovanému ako dlžníkovi. Ani prípadné oznámenie postupcu v zmysle ust. § 526 Občianskeho zákonníka nemá voči dlžníkovi žiadne účinky.

45. V súvislosti s preukazovaním aktívnej vecnej legitímácie žalobca s poukazom na rozhodnutia iných súdov namietal, že ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky, keď je zrejmé, že účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky, ale iba o podmienkach za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva a že žalovaný vyjadril súhlas s postúpením pohľadávky tým, že podpisom zmluvy o úvere vyhlásil, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom Všeobecných obchodných podmienok, v ktorých je zahrnutý súhlas s postúpením pohľadávky v bode 8.14 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré boli súčasťou zmluvy o úvere.

46. Aj s poukazom na rozhodnutia iných súdov (napr. KS Trenčín sp. zn. 6Co/32/2018 zo dňa 28.05.2018, KS Nitra sp. zn. 6Co/132/2018 zo dňa 27.06.2018) tento názor neobstojí, keď na ust. bodu 8.14 VOP (alebo prípadne bod 19.16 VOP v znení dodatku č. 6) právneho predchodcu žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) nie je možné prihliadať podľa ust. § 54 ods. 1 a § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako na individuálne dojednanú zmluvnú podmienku so spotrebiteľom, keďže sa nachádza vo vopred naformulovaných VOP veriteľa, ktoré spotrebiteľ - dlžník určite žiadnym spôsobom neovplyvňoval ani nedojednávával a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach veriteľa v neprospech spotrebiteľa - dlžníka. Navyše veriteľ je podľa bodu 18.15 VOP (alebo prípadne bod 19.17 VOP v znení dodatku č. 6) oprávnený VOP kedykoľvek zmeniť a žiaden súhlas s ich novším znením sa od klientov nevyžaduje. Preto ust. bodu 18.14 VOP, na ktoré sa odvolával žalobca nemožno považovať za vopred daný súhlas dlžníka s postúpením pohľadávky žiadaný v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. Dlžník ako spotrebiteľ nebol podľa VOP bez predchádzajúceho písomného súhlasu oprávnený postúpiť svoju pohľadávku voči banke, a naopak právny predchodca žalobcu ako veriteľ bol na takéto konanie oprávnený, a súd má za to, že táto podmienka spôsobuje hrubý nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán.

47. Navyše ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje postúpiť, okrem iného, také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať práve za takýto druh pohľadávok, keď sú s nimi neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. a § 91 a nasl. zákona č. 483/2001 Z.z. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom- postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom - bankou ako postupcom a dlžníkom. Z tohto dôvodu je na mieste vychádzať z toho, že ustanovenie ust. § 525 ods.1 Občianskeho zákonníka bráni postupovaniu pohľadávok z takých

právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka. Vzhľadom na uvedenú zákonnú výlukú ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých podmienok.

48. Ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. stanoví zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, kedy môže byť banková pohľadávka (alebo jej časť), postúpená a to za kumulatívneho splnenia podmienok, že pohľadávka je splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené omeškanie klienta so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní (rozsudok KS Prešov sp. zn. 6Co/119/2013). Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru NBS ako centrálnej banky.

49. Výzvu k úhrade a oznámenie o mimoriadnej splatnosti zasielal žalovanému až žalobca ako postupník (nie pôvodný veriteľ) dňa 26.10.2011. Pôvodný veriteľ a postupník adresoval žalovanému len oznámenie o postúpení, a to až dňa 27.12.2011. Keďže žalobca nepreukázal, že pôvodný veriteľ, Slovenská sporiteľňa, a.s., pred postúpením pohľadávky na žalobcu (postúpenie zo dňa 28.09.2011) písomne vyzval žalovaného na splnenie peňažného záväzku, že túto výzvu odoslal a doručil žalovanému, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 28.09.2011 je v časti postúpenia pohľadávky voči žalovanému absolútne neplatná podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., a postupca (Slovenská sporiteľňa, a.s.) zostáva veriteľom svojej pohľadávky, ktorá na žalobcu pre neplatnosť zmluvy neprešla. Písomné oznámenie pôvodného veriteľa, Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanému o postúpení pohľadávky zo dňa 27.12.2011 (t.j. po údajnom postúpení dňa 28.09.2011) nie je výzvou, ako predpokladá ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., a ani ju nenahrádza, a dokonca je vykonané až po jej postúpení. K tomu je potrebné dodať, že dôvodom, pre ktorý je možné skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky napriek inak dostatočnému oznámeniu o postúpení pohľadávky v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaného pod č. R 119/2003, je práve spotrebiteľská povaha sporu.

50. Z uvedených dôvodov, keďže žalobca nepreukázal, že sa platne a účinne stal veriteľom uplatňovanej pohľadávky, a teda nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore na jej uplatňovanie, súd pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v celom rozsahu zamietol.

51. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať absolútne vyčerpávajúcu odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (ako to vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 158/2010 zo dňa 30.11.2011). Súd v tomto konaní vykonal všetky dôkazy navrhnuté stranami, žiadny ďalší návrh na doplnenie dokazovania nebol stranami uplatnený a ktoré dôkazy súd považoval za potrebné, tie v tomto písomnom vyhotovení rozsudku aj vyhodnotil.

52. Podľa ust. § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

53. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

55. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

56. Keďže súd žalobu v celom rozsahu zamietol, žalovaný je v konaní úspešný, preto by mu patrila náhrada trov konania. Nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil, zo spisu nevyplýva, že by mu v konaní nejaké trovy vznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd Bratislava III, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP - ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe /§ 125 ods. 1 CSP/.

Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na odvolanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie odvolania nevyzýva /§ 125 ods. 2 CSP/.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu, a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil /§ 125 ods. 3 CSP/.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.